

Warszawa, dnia 13 października 2017 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER CYFRYZACJI

Anna Streżyńska

BM-WOP.072.128.2017

**Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP**

Dot. pisma z dnia 21 września 2017 r. Pośła na Sejm RP Pana Andrzeja Maciejewskiego w sprawie wprowadzenie zmian w ustawie Prawo telekomunikacyjne (zapytanie nr 4410)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Pośła pytanie.

Ad. 1 Czy resort podjął odpowiednie prace legislacyjne w celu dostosowania regulacji zawartych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne do wyroku wydanego 21 grudnia 2016 r., przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-203/15 Tele2 Sverige AB/ Post-ochtelestyrelsen i C-698/15 Secretary of State for the Home Department/Tom Watson i inni, gdyż zgodnie z art. 180A ust.1 pkt tej ustawy przedsiębiorstwa telekomunikacyjne są zobowiązane do przechowywania wrażliwych danych o klientach przez 12 miesięcy i na mocy art. 180d tego aktu, muszą zapewnić dostęp i możliwość utrwalania tych materiałów służbom, sądom i prokuraturom?

Przywołane w pytaniu Pana Pośła przepisy ustanawiają dla operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ogólny obowiązek zatrzymywania i przechowywania danych telekomunikacyjnych, celem umożliwienia dostępu do tych danych dla uprawnionych podmiotów. Przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie regulują natomiast kwestii dostępu do tych danych, w tym zasad i procedur. Zgodnie bowiem z przytoczonymi regulacjami zasady i procedury dostępu do danych określone są w przepisach odrębnych dotyczących funkcjonowania sądów, prokuratury i uprawnionych służb. Zainicjowanie procesu zmiany przepisów odrębnych, do których odsyła Prawo telekomunikacyjne¹, pozostaje jednak poza zakresem właściwości Ministra Cyfryzacji.

Reasumując, w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji, obowiązujące przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne regulujące problematykę retencji danych nie wymagają zmian w związku z тезami zawartych w wyroku w sprawie c-203/15 i c-698/15 Tele2 Sverige i In. Otwartą

¹ Art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. z 2016r. poz. 1489, z późn. zm.)

kwestią pozostaje natomiast przeprowadzenie analizy, w tym oceny, zasadności dokonania zmian w przepisach odrębnych zawierających upoważnienie do dostępu do danych telekomunikacyjnych. W tym zakresie stanowisko winien jednak zająć Minister Sprawiedliwości oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Na koniec można dodać, że przed TSUE toczy się postępowanie w sprawie (C-207/16 Ministerio Fiscal). Dotyczy ono stanu faktycznego w którym sędzia prowadzący czynności przygotowawcze odmówił zgody na przekazanie przez operatorów telefonii danych (takich jak: numer IMEI, numery telefonów, które zostały uruchomione z tym kodem IMEI i dane osobowe właścicieli i użytkowników numerów telefonu odpowiadających kartom SIM uruchomionym z kodem IMEI) na wniosek Policji w dochodzeniu w związku z napaścią, argumentując m.in., że przedmiot prowadzonego dochodzenia nie dotyczy przestępstwa poważnego (w prawie hiszpańskim – zbrodni), a zatem nie uzasadnia przekazania żądanych danych. W hiszpańskim ustawodawstwie waga przestępstwa określana jest na podstawie dwójakiego kryterium: materialnego (określonego zachowaniami odpowiadającymi kwalifikacji karnej, których charakter przestępczy jest szczególny i poważny, jak np. przestępstwa popełnione w ramach organizacji przestępczej czy terroryzm) oraz kryterium formalnego, które kładzie nacisk na wysokość kary (co najmniej trzy lata pozbawienia wolności). Sąd odsyłający w omawianej sprawie zwrócił się do TSUE z dwoma pytaniami:

- a. Czy można określić wystarczającą wagę przestępstwa, jako kryterium uzasadniające ingerencję w prawa podstawowe uznane w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jedynie ze względu na karę grożącą za przestępstwo będące przedmiotem dochodzenia, czy też jest ponadto konieczne wskazanie w bezprawnym zachowaniu szczególnego niekorzystnego skutku dla indywidualnych lub publicznych dóbr prawnych?
- b. W danym przypadku, gdyby określenie wagi przestępstwa jedynie w zależności od kary, która może zostać nałożona, było zgodne z podstawowymi zasadami Unii zastosowanymi przez Trybunał w wyroku z dnia 8 kwietnia 2014 r. jako kryteria ścisłej kontroli dyrektywy, jaka powinna być dolna granica tej kary? Czy ta dolna granica jest zgodna z granicą ustaloną w sposób ogólny na trzy lata pozbawienia wolności?

Odpowiedź Trybunału udzielona na pytania w sprawie C-207/16 Ministerio Fiscal powinna być wzięta pod uwagę w analizie dotyczącej niezbędnych zmian przepisów odrębnych dotyczących dostępu do zatrzymywanych i przechowywanych danych.

Z wyrazami szacunku,
Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów